

Publicerad 2017-07-05 00:09 av Nerdissta

Ny lärdom

Det fanns något så omtänksamt i hennes ögon.

Som att hon lyckats smida sin sorg till en glaskula, full av färg och stjärnor.

Av ett liv och alla minnen som den är byggd av.

Vi åldras varje dag.

Börjar gnissla och rosta när nya delar bli gamla, men om det finns något som aldrig ändrar karaktär så är det just känslor.

Känslor så som vågor kan krasha eller milt röra våra innre väggar.

Riva och bygga, dem flödar fritt emellan oss och vidare.

Hon vart så öppen den dagen.

Det fanns inga dörrar, inga fönster.

Det fanns inget förutom henne och allt som hon var.

Hennes själs DNA helt naken.

Det var vackert.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nerdissta med Poeter.se id #31986 innehar upphovsrätten